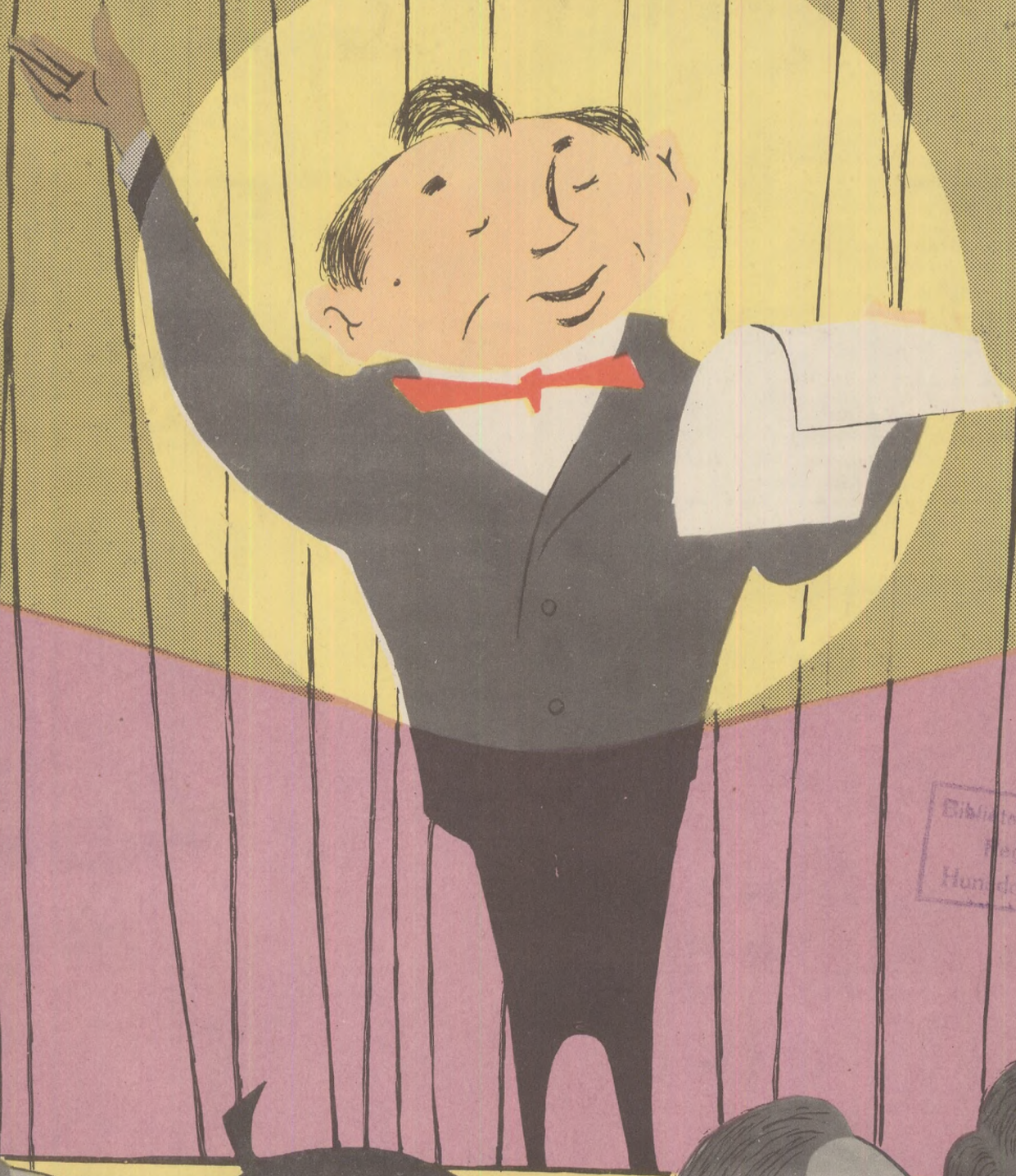

Unele brigăzi artistice din întreprinderi nu se ocupă
cu criticarea deficiențelor, a lipsurilor concrete din
întreprinderile lor.

— Și acum brigada noastră artistică va prezenta „Hamlet” care conține celebra replică „A fi sau a nu fi”, legată de activitatea biroului nostru de inovații!!!

Desen de V. Vasiliu

urzi ca

ANUL XI— Nr. 9 • 15 MAI 1959 • 16 PAGINI

UMOR SOVIETIC

de ALLA KIRILOVA

Gonește trenul. În vagon, firește,
Discută lumea, cum se-obîznuiește.
— Am să cobor puțin în gara asta,
Ne spune-un marinar, să-mi văd nevasta.

Un călător se miră și socoate:
— Soția lui lucrează-n gară, poate.
O fi frumoasă că și el e bine,
Se vede cit de multi la dînsa ține.

Și trenul a pornit din nou să zboare
Gonind vîrtos spre gara următoare.
— Cobor, ne spune-același marinar,
Să-mi văd nevasta o secundă doar.

Și revenind în tren de la-nîlnire
Din nou așteaptă proxima oprire
Și, uite-așa, în fiecare gară,
Zicea că la soția lui coboară.

Toți călătorii plini de indignare
I-au spus pe șleau: — Ascultă, marinare,
Ce naiba, ai harem? Nu ți-e rușine?
Păcat de uniforma de pe tine.

— Și ce e rău, răspunse el, în asta
Că stau prin gări de vorbă cu nevasta?
Nu-i cazul să aveți ceva-mpotrivă,
Ea-i doar... mecanic de locomotivă.

Traducere de IGOR BLOCK
(din „Ogoniok“)

Unele cooperative sătești nu sînt apro-
vizionate cu mărfuri specifice mediului

— Băsmăluje n-avem, dar ne-a venit un stoc de pălărioare foarte șic!

DE RÎSUL LUMII!

„Urzica“, în urma unei sezișări, a primit de curînd două răs-
punsuri ciudate. Primul a fost expediat de Comitetul de întreprin-
dere al Schelei de extracție Bilteni. Al doilea, ne-a fost
expediat de inginerul-șef al aceleiași schele. Iată, pe scurt, cam
ce spune fiecare din aceste două răspunsuri:

Ce spune primul răspuns:

1. Că schela are o opera-
toare cinematografică, pe nume
Vlădulescu Silvia — o adevă-
rată binefacere pentru munca
culturală la Schelă.
2. Că Vlădulescu Silvia își
face conștiincios datoria.
3. Că prestează cele 8 ore
de muncă pe zi.
4. Că nimeni nu se plînge de
purtarea ei.
5. Că, pentru merite excep-
ționale, comitetul a recompen-
sat-o cu o primă de cîteva
sute lei.

Semnează

Toroipan, președintele comi-
tetului de întreprindere

Credem că, în fața acestor două răspunsuri puse față în față,
președintele comitetului de întreprindere va face fețe-fețe. Greu
să mai iasă cu fața curată!

Ce spune al doilea răspuns:

1. Că schela are o opera-
toare Vlădulescu Silvia, n-ar
mai avea-o!
2. Că Vlădulescu Silvia nu
și-a făcut niciodată datoria.
3. Că chiulește de stinge și nu
prestează 8 ore de muncă pe zi.
4. Că toată lumea se plînge
de purtarea ei.
5. Că singurul ei merit este
faptul că o protejează președin-
tele comitetului de întreprindere,
cel care a premiat-o și care
ne-a trimis celălalt răspuns.

Semnează

Modoran Emil, inginer-șef

Atenție!

— O coincidență
1 la 1 000 000...

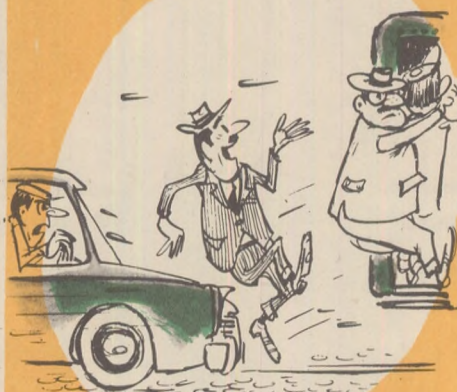
— Întîi am vrut să-l cumpăr o trofi-
nelă, dar m-am răzgîndit: mi-ar fi fost
prea greu să-l supraveghez...

„Fără mîini“...

— Și cînd am văzut că
pleacă din stație fără mine,
zdup!... după el!... Nu suport
să mă întorc acasă pe jos...

— Eu primăvara devin mal sprinten,
mai aglat... capăt un chef grozav de
viață...

— Și dacă ne-am grăbit?!

— Fil bun și lămurește-mă dacă asta ai vrut să înțelegi prin

Noile aventuri ale lui SHERLOCK HOLMES

Marele detectiv își lua tocmai micul dejun, împreună cu vechiul său amic, doctorul Wattson, în apartamentul lor din Baker Street, când, deodată, o voce răsună în cameră, la spatele lor:

— Mîinile sus! Și nu întoarceți capul!

Sherlock Holmes nu-și pierdu singele rece și căzu lat. După o clipă însă, datorită constituției sale solide își reveni și sări în picioare cu mîinile ridicate. În mîna avea o felie de pîine cu unt, cu care își dădu seama că nu va putea răni mortal pe agresor. Wattson întepenise și el cu mîinile în sus!

— Mîinile jos! tună iar vocea.

Cei doi se executară.

— Mîinile lateral! Mîinile la ceafă! Mîinile sus!

Deodată, Holmes se opri și căzu moale într-un fotoliu.

— Maestre! strigă îngrozit Wattson, ridicăți mîinile că vă împuşcă!

Holmes răspuse calm:

— Nu mă împuşcă, Wattson! Se transmite ora de gimnastică la radio. Stai jos și mîncă, că-ți tremură picioarele!

— Nu pot să mînc, că-mi tremură și mîinile! făcu Wattson. Și privi recunoscător la maestrul său, care, pentru a nu știu cîta oară, îl scăpase de la moarte.

Două săptămîni mai tîrziu, după ce ieșiră din spital unde fuseseră internați cu diagnosticul „De la o spaimă”, cei doi plecară în comuna Galda de Jos din raionul Alba, să dezlege misterul de la

Baia populară

Două umbre învelite în cearșafuri albe pătrunseră în toial nopții în localul băii din Galda.

— Wattson — șopti o umbră — ți-ai adus revolverul?

— Nu, maestre, — răspuse cealaltă umbră — mi-am adus săpunul...

Prima umbră zîmbi ironică.

— Ești naiv, Wattson! În localul acestei băi, construită mai de mult, se petrec cu totul alte lucruri!

Umbra a doua începu să tremure în cearșaf și scăpă săpunul pe podea.

— Maestre, crezi că e cumva sediul Tăietorilor de capete?

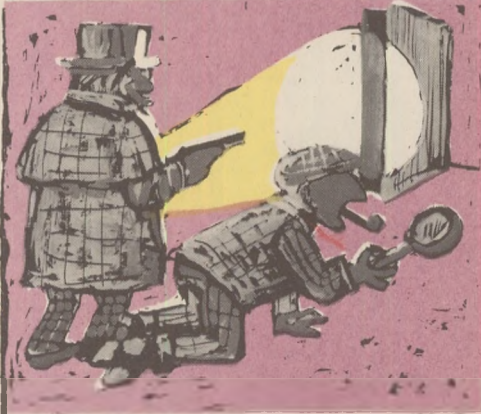
Dar Holmes nu răspuse. Ridică de jos o hîrtie mototolită și o desfăcu.

— Nu, spuse el, aici a fost sediul tăietorilor de salam, brinză, șuncă și altele! Iată, hîrtia asta e dintr-un registru de contabilitate! În baia asta a fost întîi o cooperativă!... Uite și un bon! Aha! A fost și magazia cooperativei! Interesant! Într-o baie!

— Maestre, gemu Wattson, să mergem; aici e mina lui Jack Spintecătorul!

— Nu, răspuse Holmes, mina lui Jack nu lasă bonuri! Dar sînt curios ce se petrece acum în baia asta!

Deodată, Wattson scoase un strigăt de groază! La lumina lanternei zări un pat acoperit cu un cearșaf alb. Pe jos se mai

vedeau urme de sînge. Și în apropiere mirosea a iod.

— Jack Spintecătorul! șopti îngrozit Wattson.

Holmes își scoase revolverul, lupa, ceasul, pipa, fluierul și lanterna și începu cercetările.

— Singele e proaspăt! spuse el. Trei ore cel mult! Criminalul trebuie să fie prin apropiere. Și se lăsă în genunchi. Deodată, o voce se auzi în beznă.

— E cineva aici la dispensar?

Holmes sări în picioare.

— Dacă ești Jack Spintecătorul ai să ai de-a face cu mine!

— Nu sînt Jack Spintecătorul — răspuse vocea — sînt Ilie Papură și am

venit să te chem, doctore, că-mi naște nevasta!

— Lasă bancurile, Jack! Vii la baie după doctor?

— Nu e baie, răspuse omul. Pentru baie a fost numai construită. Dar acum e dispensar. De toate au fost în localul ăsta, numai baie nu! Și pe mine nu mă cheamă Jack! Mă cheamă Ilie!

În compartimentul trenului care-i ducea spre casă, Wattson îi spunea maestrului:

— Trebuie să anunțăm Scotland Yardul că Jack se ascunde acum sub numele de Ilie.

Calul minune

Sherlock Holmes și doctorul Wattson se aflau în fața S.M.T-ului din Albești, raionul Trușești. La poarta S.M.T-ului aștepta o șaretă la care era înhămat un cal.

— Frumos cal! spuse Holmes.

— Cam gras! aprecie Wattson.

— Nu, că tu ești mai slab! spuse calul.

Wattson rămase năuc, apoi scoase revolverul.

— Cine a vorbit?

— Eu! necheză calul. Și lasă revolverul, că dacă tragi în mine împuști fondul cultural al S.M.T-ului! Și pe urmă ai să ai de furcă cu directorul S.M.T-ului, Sirbu Ștefan, care m-a cumpărat!

— Carevasăzică, făcu Holmes, asta-i șareta directorului și tu calul lui! Îmi dai voie, Holmes!

— Îmi pare bine! zîmbi calul, Murguleț! Mă iertați că nu vă dau mina, dar am numai patru picioare. Am mai auzit de dv.! Să nu vă mire că vorbesc! Sînt un cal cumpărat din fonduri culturale, așa că vedeți... La revedere! Am plecat, că vine directorul! Pa!

— Pa! făcură cei doi.

Într-un tîrziu, Wattson rosti:

— Ați auzit, maestre, calul ne-a spus „pa“!

— Da, spuse Holmes, e normal să spună „pa“

— Cum adică? De ce e normal să spună calul „pa“!

— Pentru că el a pa-pat fondul cultural!

S. R.

SERVICIUL DE RECLAMĂ ȘI PUBLICITATE „URZICA“

ANUNȚ

Școala de croșetat
FĂRĂ CROȘETĂ

REZOLVĂ LIPSA DE CROȘETE DIN COMERT

Înscrieți-vă din timp, locuri limitate...

ÎN CURÎND

nasturi
CARE NU CAD

Evitați serviciul de reclamă și publicitate „URZICA“

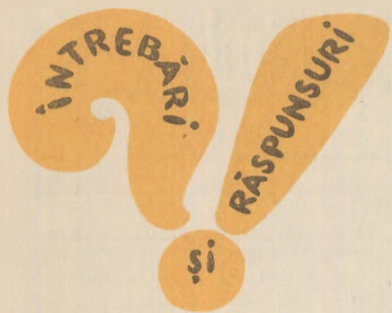
Invenții special pentru unele fabrici și cooperative de confecții

Desene de A. Poch

Sospodine
DORIȚI UN ACI

Căutați la centrele de aprovizionare cu produse furajere

SERVICIUL DE RECLAMĂ ȘI PUBLICITATE „URZICA“

INTREBARE: Dacă o pungă de cartofi prăjiți costă 1,20 lei, cine are la el totdeauna douăzeci de bani mărunți?
RĂSPUNS: Nimeni!
INTREBARE: Și dacă se nimește să găsești o dată în buzunar douăzeci de bani mărunți, ce se întâmplă?
RĂSPUNS: Nu găsești cartofi prăjiți!
INTREBARE: În concluzie: ce poți găsi foarte rar?
RĂSPUNS: Cartofii prăjiți la prețul de lei 1,20.
INTREBARE: Și ce găsești foarte des?
RĂSPUNS: Getăfeți prăjiți la prețul de lei 1,25!

INTREBARE: Dacă un vânzător de la Alimentara îți dă la 100 grame unt 20 de grame hîrtie de ambalaj, cu ce o să avem de-a face?
RĂSPUNS: O să avem de-a face cu responsabilul!
INTREBARE: Dacă același responsabil ține zahărul la umezeală ca să atîrnie mai greu, cu ce o să avem de-a face?
RĂSPUNS: O să avem de-a face cu condica de reclamații!
INTREBARE: Dacă același responsabil își cumpără într-o lună motocicletă și în alta un astrahan pentru soție, cu ce o să avem de-a face?
RĂSPUNS: Cu un alt responsabil!

INTREBARE: Dacă un cunoscut te invită o dată la masă, ce spui?
RĂSPUNS: Spui că e un gest frumos și te duci!
INTREBARE: Dacă același cunoscut te invită a doua oară la masă, ce spui?

RĂSPUNS: Spui că va trebui să-l chemi și tu, și te duci!
INTREBARE: Dacă același cunoscut te invită a treia oară la masă, ce spui?
RĂSPUNS: Spui că pînă n-o să-l chemi și tu, nu te mai duci. Și te duci.
INTREBARE: Dacă același cunoscut te invită a patra oară la masă, ce spui?
RĂSPUNS: „Dă-l dracului, nu-l mai chem, că ăsta precis are nevoie de mine!” Și te duci.

INTREBARE: Dacă un concert are succes de public, ce spune un critic?
RĂSPUNS: „Aplauzele publicului au confirmat valoarea compoziției, care“...
INTREBARE: Dacă o dramă are succes de public, ce spune un critic?
RĂSPUNS: „Aplauzele publicului au răsplătit reușita creației autorului, care“...
INTREBARE: Dacă o comedie are succes de public, ce spune un critic?
RĂSPUNS: „Autorul nu trebuie să se lase amăgit de aplauzele publicului, care“...

INTREBARE: Cînd un autor dramatic are mai puțin succes cine îl critică cel mai puternic?
RĂSPUNS: Criticul.
INTREBARE: Cînd un autor dramatic nu are succes deloc, cine îl critică cel mai puternic?
RĂSPUNS: Publicul.
INTREBARE: Cînd un autor dramatic are un mare succes, cine îl critică cel mai puternic?
RĂSPUNS: Un alt autor dramatic!

INTREBARE: Cînd o soprană a cîntat binișor, cine o felicită după spectacol?
RĂSPUNS: Familia.
INTREBARE: Cînd o soprană a cîntat excepțional, cine o felicită după spectacol?
RĂSPUNS: Publicul.
INTREBARE: Cînd o soprană a cîntat prost, cine o felicită după spectacol?
RĂSPUNS: Sopranele!

SADI RUDEANU

Întreprinderea regională „Combustibilul” — București a fost sancționată să plătească locații pentru vagoane nedescărcate la timp.

Desen de Fred Ghenădescu

— Ah! un pui de somn la umbra asta merită și o mie de lei!
 — De ce o mie de lei?
 — Păi ațita plătește locație întreprinderea noastră pentru vagonul ăsta.

ELEV ȘI „MAESTRU”

— Nu e suficient de reprezentativ!

— Reprezintă „Odihnă după o zi de muncă plină de succese”!

Desen de C. Florian

instantaneu școlari

Gum arată o școală, cum arată un profesor cînd e prost dispus sau cum te simți înaintea de examen, sînt lucruri bine cunoscute. Nu are deci rost să insist. Totuși, poate v-ar interesa să știți altceva. De pildă, ce-ai spune dacă aș scrie despre ce nu trebuie să se întîmple într-o școală. Să zicem că ați spune da! Acum, avînd aprobarea dv. să încerc să mă apropiu de subiect.

Cunoașteți, desigur, cartierul Pantelimon. Aci se află o școală. Mai precis, „Școala mixtă nr. 66”. Colindînd sălile școlii, atenția mi-a fost atrasă de un zgomot ciudat. M-am oprit. În fața mea o ușă. Pe ușă o tăbliță. Pe tăbliță o mențiune: „Clasa a V-a C”. Cu emoție pun mîna pe clanță, intru în clasă, dau bună-ziuă și rămîn în așteptarea răspunsului. Degeaba! Elevii nici măcar n-au întors capul să vadă cine a călcat pragul. Mi-am explicat imediat care era motivul. Urmăream cu atenție aplicarea cu măiestrie de către tovarășa profesoară Irescu Giusepina a unor răsunătoare palme pe mîinile elevului Iorga Nicolae, care în aceeași zi realizase o trecere peste hotarul disciplinei. După terminarea „spectacolului” și ieșirea elevilor în recreație m-am apropiat cu prudență de tovarășa Irescu și i-am luat următorul interviu:

Întrebare: Folosiți de mult timp bătaia?

Răspuns: (veselă) O, da! Este o metodă care a avut o largă întrebuițare și vă mărturisesc că n-aș putea renunța la ea.

Întrebare: Colegii dv. procedează la fel?

Răspuns: (indignată) O, nu! Eu le-am propus un... schimb de experiență și cînd colo ei au găsit de cuviință să-mi propună să schimb metoda.

Întrebare: Secția de învățămînt a Sfatului popular raional 23 August e de acord cu această metodă pe care o practicați?

Răspuns: (puțin iritată) O, da!... presupun. Pînă acum nu mi-a făcut vreun necaz. De altfel, era firesc. Nici eu, care sînt absolventă a I.S.E.P.-ului, n-am făcut... nimic la examenul de specialitate pe care l-am dat în cadrul cursurilor de perfecționare a corpului didactic. Așa că sîntem la „egalitate”.

Întrebare: Dv., care sînteți profesoară, nu credeți că ar fi indicat să studiați „Poemul pedagogic” al lui Makarenko?

Răspuns: (hotărîtă) O, nu! S-ar putea să mă las influențată și asta ar însemna să mă dau... bătută. Mai bine, bat eu!

Tocmai cînd să-mi formulez ultima întrebare a sunat de intrare în clasă. Mi-am luat rămas bun de la tovarășa Irescu, respectînd distanța „reglementară”, i-am urat (din ușă) spor la muncă și am plecat repede, mulțumit că am scăpat... nedojenit.

N-am mai trecut în ultimul timp pe la școala din Pantelimon. Am auzit însă că Secția de învățămînt i-a dat posibilitatea tovarășei Irescu să treacă în alt sector de activitate mai apropiat de studiile ei contabile. Cum s-o descurca în noul loc de muncă, nu știu. În orice caz, uz de palme nu cred să mai facă, nu de alta, dar cred că... nu-i mai dă mîna.

DAN MANOLESCU

INVĂȚAȚI SĂ DESENAȚI!

Curs de pictură după natură — curată harababură! — Cu exemple vii după natură moartă

Exemplele sînt luate de la uzinele „Strungul” și „Steagul Roșu” din Orașul Stalin.

EXEMPLE DE LA UZ. „STRUNGUL”

Lecția I

Cum se desenează inovația tovarășului Frunză Constantin

Inovația tovarășului Frunză de la laboratorul de metrologie se desenează foarte simplu, cu creionul. Sau, mai simplu, fără creion. Numai cu hîrtie. Sau, și mai simplu, fără hîrtie. Fără nimic, nu veți desena nimic. Nedesenînd nimic, nu veți realiza nimic, ceea ce înseamnă că ați ilustrat perfect inovația tov. Frunză, care nici ea nu a fost aplicată încă, deși cabinetul tehnic a aprobat-o demult. După ce ați terminat această pictură, pe care nici n-ați început-o, e bine să vă îngrijiți de păstrarea ei vreme îndelungată. O pictură se conservă bine în două feluri:

- Se acoperă cu un lac special.
- Se pune într-un pachet și se expediază inginerului Vanyorec de la Sectorul scularie cu mențiunea „inovație”. Pictura va ajunge numai decît la arhiva lui, unde se păstrează neatinsă vreme îndelungată. Tabloul astfel realizat puteți să-l intitulați „Natură moartă”, deoarece inovația încăpută pe mîna inginerului Vanyorec e ca și înmormîntată.

Lecția a II-a

Cum se pictează alte inovații

Alte inovații nu se pictează. Ele se păstrează încuiate prin magazii (vezi magazia sectorului II), chiar dacă ele au fost aprobate, executate, și nu așteaptă decît să fie aplicate (vezi dispozitivul de filetat conic și cel de strunjit conic). Totuși inovațiile nu rămîn uitate (vezi „Urzica”), căci cei care le tîrăgănează știu proverbul: „Pînă nu te izbești de pragul de sus, nu-l vezi pe cel de jos” (vezi stele verzi).

EXEMPLE DE LA UZ. „STEAGUL ROȘU”

Lecția a III-a

Cum se face un tablou suprarealist

Se desenează o linie, un cerc, o plesnitură, o crăpătură, un ciob, un hîrb și gata. Tabloul se intitulează „Primăvara la Polul Nord” sau „Capace pentru diferențial”. Spre a veni în ajutorul celor care desenează asemenea tablouri, oțelăria uzinei a început să fabrice de la o vreme capace suprarealiste. Tot așa: o plesnitură, o crăpătură, un hîrb, un ciob. Dintr-o tranșă de 200 capace au fost rebutate 130, care pot folosi pentru tablouri natură moartă întrucît sînt într-o stare de plîns. Iar cei care fac asemenea capace, au prilejul unic să se facă de rîs.

Lecția a IV-a

Cum se face alt tablou suprarealist

Alt tablou suprarealist sperăm să nu se mai facă.

Lecția a V-a

Cum se desenează bani aruncați în vînt

Banii, să știți, se aruncă ușor, dar se desenează greu. De aceea, pentru a desena banii aruncați în vînt, recomandăm să nu desenați nici bani, nici vînt. Recomandăm să desenați dispozitivul proiectat după concepția inginerului Manolescu pentru blocul SR-101, care, după realizare, nu a putut fi folosit la nimic. În felul acesta, ați desenat 68 000 lei aruncați în vînt. Dacă vreți ca tabloul dv. să reprezinte o sumă mai mare aruncată în vînt, puteți să-l încadrați într-o ramă de aur masiv. E drept că nimeni nu are nevoie de asemenea ramă. Dar nici de dispozitivul inginerului Manolescu nu are nimeni nevoie...

Lecția a VI-a

Cum să vă lăsați de pictură

Ca să vă lăsați de pictură, cel mai simplu este să învățați să pictați după procedeul de mai sus. Sigur vă veți lăsa de pictură. Și, poate, vă veți apuca de umor.

VICTOR PIȚIGOI
(care nu s-a lăsat de pictură)

Desen de V. Vasiliu

— Școală, au venit niște cetățeni...

— ...școală, avem de lucru...

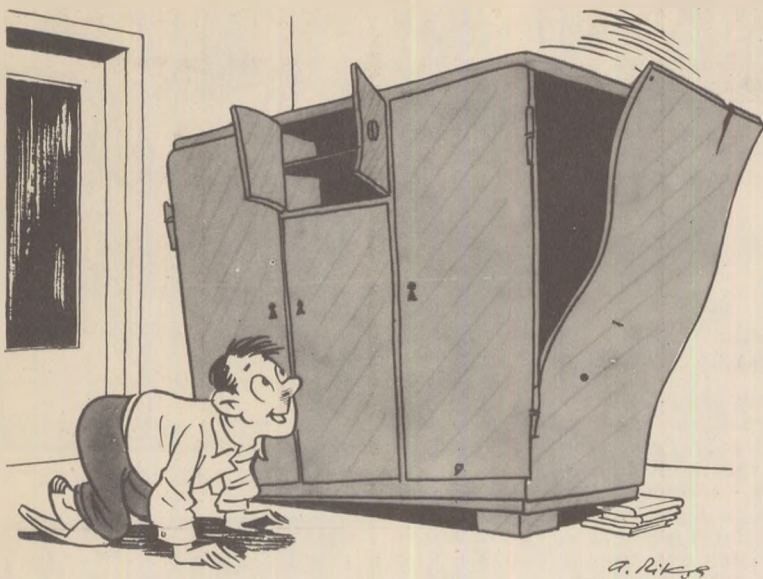
— ...școală, arde...

— ...școală, se dau salariile!!!
— A început?

Din cauza unui superficial control de calitate, se mai livrează mobilă care se defectează curînd după cumpărare

- Zizino!!! Nu mai căuta cheia!..

Desen de Rik Auerbach

A N U N Ţ

Se caută, în vederea imediatei angajări, persoană serioasă, cultă, curajoasă, posedînd metru bine etalonat, pentru a măsura exact distanţa de la Pămînt la steaua Proxima Centauri, distanţă de ordinul miilor de miliarde de kilometri.

Pe durata deplasării, nu asigurăm cazarea, care va fi rezolvată de angajat, la faţa locului.

Măsurătoarea se face pentru a se confirma cifra publicată de autorii „Agendei 1959”, cifră care diferă de cele cunoscute pînă acum cu 36 000 miliarde kilometri.

Cererile însoţite de acte se vor depune la Editura Tehnică — Bucureşti, în termen de 7 miliarde ani lumină.

După expirarea termenului arătat, nici o cerere nu se va lua în considerare.

Epigrame

Unuia care juca şah în timpul serviciului.

El mi-a făcut mai ieri o confidentă

C-ar vrea să joace prin corespondenţă.

Şi ieri primi un plic cu o mutare:

...Mutat disciplinar la Satu-Mare!

A. Lăpuşneanu

Unele studente de la Universitatea „C. I. Parhon,” arborează coafuri stil bidinea.

Are coafura „bidinea”
Şi-asta sigur e un semn
Foarte clar: ca şi la ea
Părul e infipt în... lemn!

Ovidiu Dumitru

Unui mecanic de S.M.T. care lucrează de mintuală.

De cînd ne-ai reparat tractorul, vere,

Se ţine blestematul prea măreţ;

Nechează din toţi caii lui putere,
Dar, fără boi, nu-l mişti
cu nici un preţ!

Unui chiulangiu

Că noile metode îi lăsară —
La fel ca cele vechi — indiferent,
E foarte logic. Toate au o tară
Fundamentală: „cer să fii prezent“.

Unui proiectant, adept al vechilor practici.

Ornamentalul stil de-odinioară
Atît de aprig pare-a-l urmări,
Încît clădirea cea mai liniară,
Tot îi inspiră mici...

„ciubucării“.

C. Arcaşu

Unui croitor care lucrează încet.

A şaptea probă fac acum
Gîndindu-mă că vremea trece.
Că pînă termini un costum
La mine se uzează zece.

Hutu Vasile

Unii juriconsulţi îngreunează mersul justiţiei, uzînd de tergiversări nefondate.

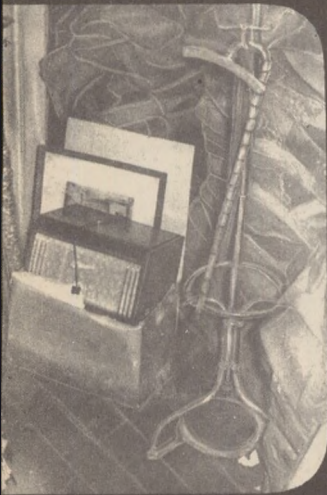
TEMEI... JURIDIC

- Şi vă rugăm să ne daţi o păsuire de trei luni ca să putem redacta motivele pentru care solicităm o amînare de cinci zile...

Desen de Fred Ghenădescu

PROVERBE

La „Consignaţia”, unitatea nr. 37 din cal. Griviţei, proba costumelor se face într-o încăpere improprie.

„Ce ţie nu-ţi place, altuia...”

Veexistînd cabine separate
Clientul îşi încearcă-n public haina
dar nu pricep deloc care-o fi taina
a pantalonii-n... unanimitate
pe vînd cu ochii-nchişi pe ne-ncercate?

Intrarea cetăţenilor la Statul popular I. V. Stalin cu bon de la „Biroul de informaţii”, e organizată defectuos.

„Unde dai şi unde crapă”

Cetăţenii se perindă,
timp pierdut, aglomeraşii.
Acest soi de „inovaşii”
n-am dori să se extindă.

În ziua de 1.IV. a.c. ora 12, debitul de tutun din holul caselor de bilete cl. II-a de la Gara de Nord era închis.

„Răbdare şi tutun”

Vinzătorul e absent
deci proverbul nu e bun,
pentru că-n acest moment
e „Răbdare... la tutun“.

Actrița se mărită

Desen de N. Arion

Luna mai

de AUREL STORIN

Carevasăzică-i luna mai.
Se-nroșesc cireșele sfioase.
Norii mici alunecă pe case
ca niște bilete de tramvai.

Ne revine-n vis problema gheții,
ne îndrăgostim de-un frigider.
Și când te gîndești, că poate ieri
ne jena răcoarea dimineții.

Pașii mici au îmbrăcat sandale,
florile pe fuste-au înflorit,
și mai vesel parcă ne-a privit
stopul, colorindu-ne-n semnale.

Frigul nu mai are nici o scuză,
stadionul iară ne adună:
stăm un ceas la rînd pentr-o „tribună”,
ne trezim în zori pentr-o „peluză”.

E o atmosferă generală
de-noire-n fiecare zi.
Un poet găsește-n florării
o documentare ideală.

Aerul în parcuri e suav,
Noaptea e mai caldă și mai mică,
Pe curînd, iubita mea Urzică,
Îți propun, la ștrand, un raid grozav.

INTERVIU CU BOBY DON-JUANUL

L-am zărit pe bulevard. Sprijinea un zid cu spatele.
M-am apropiat și i-am vorbit:

EU: Doresc să vă pun cîteva întrebări.

EL: Pune-le, dar să fie simple, fără strungăreață!

EU: Numele?

EL: Nu vezi? Bobby. Cu *i* din igrec, că altfel îmi zgîrie timpanul.

EU: Dar numele adevărat, dat de părinți?

EL: De părinți? Păi ăia sînt autodidacții! Ei n-au auzit decît de Gheorghe. Spune dumneata deschis: se asortează papionul ăsta cu Gheorghe? Gheorghe cu dungițele! Jignești arta!

EU: Vă pricepeți la artă?

EL: Te cred. Știu cînd s-a născut Silvana Pampanini, cînd s-a căsătorit Lolobrigitta, de trei ori am vizionat „Un minut de adevăr”. Ia ascultă, nene, pasează-mi puțin lolobri-cheta să-mi aprind nicotina.

EU: Lucrați undeva? Aveți serviciu permanent?

EL: Serviciu n-am, am permanent. E bine?...

EU: Deci slăbiciunea dv. rămîne cinematograful. Cum explicați asta?

EL: Fiindcă la cinema se stinge lumina în sală. Și eu sînt un timid, pe lumină îmi pierd curajul...

EU: Altă pasiune mai aveți?...

EL: Am, dar nu se prinde, că mă plesnește...

EU: Dar preferințe științifice?

EL: Îmi place Botanica. Însă nu teoretic, practic: fetele cu ochii ca mura, buzele ca fraga, obrații ca piersica.

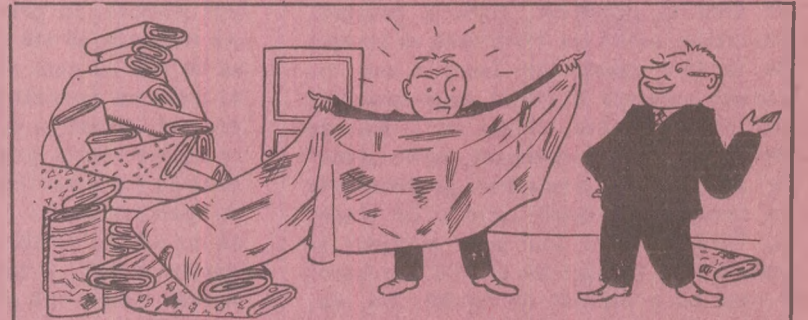
EU: După cum înțeleg, aveți predilecții pentru fructe. Care anume fructe? Mărul? Părul?

EL: Mărul, dacă e Ionatan.

EU: Și părul?

EL: Părul, dacă e Cicero!...

I. Av.

— Nu-i nimic! Facem cu ele o expoziție de rebuturi: în felul acesta îi tăiem pe toți în organizarea luptei împotriva rebuturilor!

Desen de A. Sachian

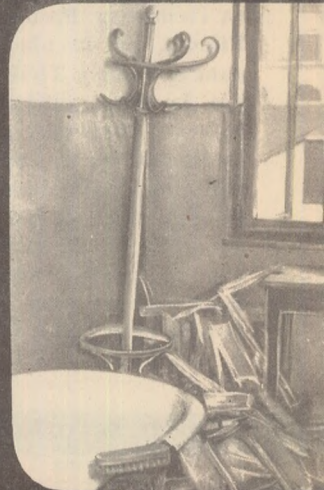
ILUSTRATE

Intrarea la Tribunalul popular al raionului I. V. Stalin este rțial blocată de butoaie cu vin.

Deși în holul caselor de bilete cl. II din Gara de Nord există mai multe ghișee pentru viza foilor de drum, în orele de aglomerație nu este deschis decît unul singur.

Culese de Viorel Burlacu

Baia hotelului „Tranzit” din cal. Grivița nu poate fi folosită de pasageri.

A pus în drum GOSTAT-ul
Butoaiele cu vin
Să creadă-mpricinatul
Că i-a ieșit... cu plin.

„Călătorului îi șade bine cu drumul”

Așteptînd, cu plictiseală,
Călătorii-și spun necazul:
— Pe aici fără-ndoială
trebuie schimbat macazul!

„Apa trece, pietrele rămîn”
La baie au acces numai... covoare;
adică pasagerii n-au noroc.
Aceasta dovedește — ni se pare —
Că cineva nu-i săpunit deloc.

— Hai, Cezărică mamă!... Scoală-te, ia-ți toga și du-te în amfiteatrul...

Desen de D. Negrea

— Sînt pe teren! Am foarte mult de lucru la... bancă...

TIRIBINCEA CEL ȘMECHER

Sst! Liniște! Vino cu mine, cititorule, dar te rog pășește pe virfuri, să nu-l deranjăm pe elevul Tiribincea Pompiliu. Dă teză la geografie. Dacă a învățat? Ah, cititor naiv! Un Tiribincea să învețe! De învățat învață un Ionescu sau un Popescu oarecare, în sfîrșit, orice ageamiu. Dar el, Tiribincea, elevul cu o mie de idei, elevul care se strecoară, care-i „duce” pe profesori, el e șmecher. Și șmecherii nu învață! Șmecherii „știu”! De aceea, el, Tiribincea va lua nota maximă la teză fără să învețe! De ce? Ce întrebare! Pentru că e blindat de fițuici. Da da, fițuici din acelea subțiri ca pînza de păianjen, realizate de industria celulozei ca să facă viața mai ușoară șmecherilor. Hîrtiuțe pe care ți-e mai mare dragul să scrii cu penița, mărunț-mărunțel, tot ce savanții și cercetătorii tuturor secolelor au realizat, au creat, au conceput. Ah, și savanții aștia, mari ageamii mai sînt! E de neînțeles cum își bat capul, în loc să copieze totul direct din cărți pe fițuici, ca Tiribincea. Probabil fiindcă sînt leneși! Fiindcă nu le place să muncească așa cum a muncit Tiribincea! Ei, ce te uiți așa la mine, cititorule? Da, a muncit! Dar ce, crezi că-i glumă să te blindezi cu fițuici? Nu mai pun la socoteală scrisul fițuicilor, că trebuie să-ți scoți ochii ca să scrii mic, să încapă o lecție întreagă pe o fițuică. Și nici nu adaug bătaia de cap cu găsitul altor cărți sau tratate decât cele pe care înveți, ca să nu bată la ochi potriveala. Și astea iau ceva timp!

Dar gîndește-te la mecanism, la metoda de copiere. Că aici e toată șmecheria. Poți să ai fițuici o mie, dacă n-ai mecanism ești pierdut. Ia privește-l pe Tiribincea. Ai impresia că stă cam țeapăn? Aș vrea să te văd eu cum ai sta dumneata, dacă ai avea un mosorel de lemn la subsuoara dreaptă, de care e prins un gumilastic ce se întinde peste piept pînă la genunchi. Și să nu mă întreb ce are nevoie Tiribincea de gumilastic, că te pun pe dumneata să-mi aduci, printr-o simplă ridicare din umărul drept „Fauna Africii” de la genunchi tocmai sub guler. Ai să poți? N-ai să poți! Așa că lasă gumilasticul unde e, și mai bine admiră cum ține istețul Tiribincea piciorul stîng de parcă e anchilozat. Nu, ferit-a sfințitul, nu-i nici o infirmitate. Dar are două sfori legate de degetul cel mare de la picior, iar celelalte două capete ale sforii sînt petrecute printr-o gaură specială tocmai în buzunarul drept, unde rămîn volante. Dacă dă cu degetul piciorului de sus în jos și cu mîna din buzunar de jos în sus, începe să circule, printr-o mișcare rotativă, „Clima Africii”. Iar dacă trage de un singur capăt, ținînd degetul piciorului în nemișcare, îi intră în buzunar, prin gaură „Bogățiile Continentului Negru”. Ehe! Spus din gură e simplu, dar cît a exersat Tiribincea mecanismul! A făcut vînată la ceafă. Cum, la ceafă? Păi acolo e placa turnantă a întregului mecanism. La ceafă, sub guler. Acolo are un rulment care se învîrte la orice mișcare a capului. Pe acolo trec și

sforile, și gumilasticile, și firul de bronz. Firul de bronz pe care circulă „Populația Africii”. Dacă Tiribincea dă din cap ca un cal care vrea apă cam de vreo cinci ori, „Populația” urcă de la șold și ajunge tocmai sus, sub guler. Apoi e simplu. N-are decât să se șteargă cu batista, de parcă i-ar fi cald și „Populația” e în mîinile lui! Poate ai fost atent ce subiect a anunțat profesorul? „Apele Africii”? Ei, asta-i un fleac pentru Tiribincea! Trebuie numai să scuture din umeri ca într-un dans oriental, și „apele” vor coborî încet, încet de sub cravată pînă la marginea vestei de lînă. Ia te uită la el cum se scutură! Îți place? Parcă-i „Dansul săbiilor”! Dar de ce s-a oprit? Se uită profesorul? Vai de mine! S-a rupt firul de bronz. Uite că „Apele”, în loc să coboare, urcă! Na că au ieșit de după guler și s-au revărsat tocmai în mîna profesorului. Hai să plecăm, cititorule! Acum nu mai trebuie să mergi în virful picioarelor. Ce să te mai uiți! S-a dus naibii pregătirea lui Tiribincea. Trei săptămîni s-a pregătit săracul. Asta fiindcă l-a înșelat cineva cu firul de bronz. O fi fost sîrmă ordinară! Păcat de toată munca cu mecanismul și cu placa turnantă. Ce spui? Că era mai simplu să învețe și nu mai avea nevoie de mecanism? Uite ce e, învățatul e pentru ageamii! Ei învață, fiindcă-s lenevoși. Și Tiribincea nu-i ageamiu, e șmecher!

RADU STĂNESCU

Desen de V. Crivăț

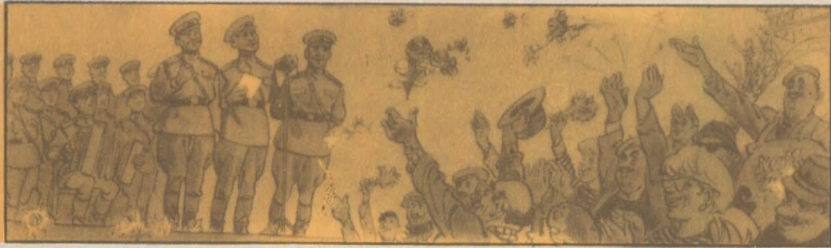
— După noi — potopul!...

...și potopul a venit!

CUCERIRI PAȘNICE

Au subjugat Parisul

Au captivat Bruxelles-ul

Au cucerit Praga

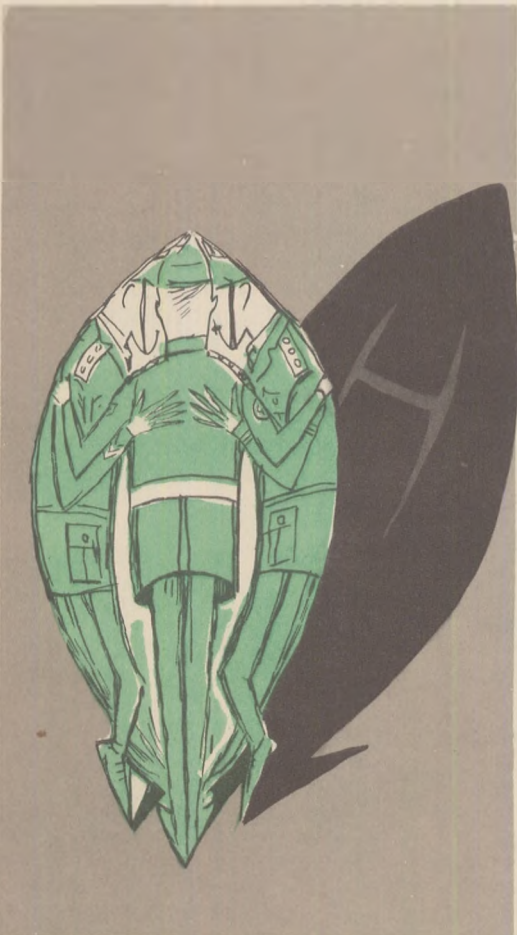
Au luat cu ei inimile londonezilor

Desen de V. Dobrovolski
(din „Krokodil“ — U.R.S.S.)

REAȚIE ÎN LANT

Desen de Zbigniew Ziomecki
(Din „Szpilki“ — R. P. Polonă)

CONFERINȚA MILITARĂ APUSEANĂ

Desen de Szegő Gizi
(Din „Ludas Matyi“ — R. P. Ungară)

Amor
DE PESTE HOTARE

„Trăiască libertatea ciprioților!”

Desen de Leo Haas
(din „Eulenspiegel“ — R. D. Germană)

— „Dezarmare? Mai avem timp pentru asta.”

Desen de Hadak
(Din „Dikobraz“ — R. Cehoslovacă)

ALE CRIZEI FENOMENE COMENTATE ÎN CATRENE

In Anglia, prețul gazului natural este foarte ridicat.

Gazul natural
Arde ideal;
Arde-aicea chiar
Și... la buzunar.

I.B.

5000 de brutari din New-York au declarat grevă.

Patronii care nu au frică
De grija zilelor de mâine
Doar astfel pot și ei să zică
Că au rămas... fără de pîine!

SORIN CUNEA

LUMEA LOR ÎN... COMENTARIILE NOASTRE

De curînd, studiourile engleze de televiziune au evocat figura lui Hitler. În fine, după mai bine de 15 ani, acesta și-a împlinit post-mortem visul: s-a văzut la Londra!

Marile monopoluri petrolifere americane se eschivează de la plata impozitelor. Desigur, guvernul S.U.A., pentru a nu dezechilibra bugetul, va recurge, în locul milioanei pierdute, la alte milioane. Și anume la milioanele... de cetățeni americani, cărora li se vor majora impozitele.

Societatea pentru protecția animalelor din orașul britanic Putney a făcut cunoscut că permite și cetățenilor să folosească instalația sa de radiologie destinată... clinilor. Cetățenii însă vor putea folosi aparatele respective numai în orele cînd nu sînt pacienți patruzezi. Acum localnicii se află în mare dilemă. Cui să mulțumească: societății pentru protecția animalelor sau... animalelor care le oferă protecția?

În Belgia s-a majorat din nou prețul pîinii. Explicația nu poate fi decît următoarea: Crește aluatul pîinii? Atunci prețul poate să stea pe loc? Ca urmare a acestei majorări populația a ajuns la covrigi. Și, dacă se va mări și prețul lor, atunci belgienii vor ajunge la... găurile de la covrigi.

Pentru scăderea numărului de pacienți, la spitalele de urgență din R.F. Germană, medicii vest-germani vor să propună o soluție practică. Fiecare localnic, cînd vede pe stradă un militar american, întii să-i dea „bună ziua“, iar pe urmă... tot ce are de preț în buzunar.

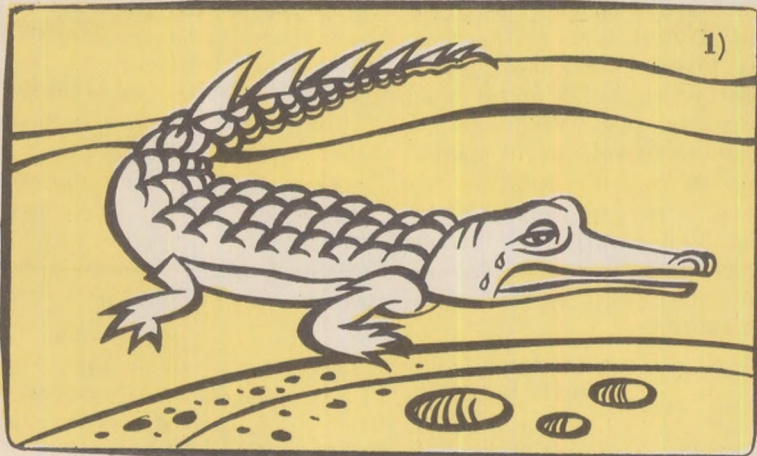
R. P.

Războiul rece: - Blocurile astea mă mai țin pe picioare!

Desen de I. Davidescu

DICȚIONAR UNIVERSAL, ILUSTRAT DE BENEDICT GĂNESCU

CROCODIL:

Animal de pradă. Se cunosc două specii importante:

- A) - specia care lăcrimează cînd digeră;
- B) - specia care lăcrimează cînd nu mai are ce digera.

Străvechi totemuri și sperietori de ciori

În ciuda marelui curent universal în favoarea destinderii și astărutoarei campanii pentru pacea Uniunii Sovietice, politica oficială a Statelor Unite rămîne încă dominată de pregătirile și investițiile militare. După cum arăta recent săptămînalul american „National Guardian“, „armata însăși s-a transformat într-un mare business“, „proprietățile ministerului de război american sînt evaluate la 160 miliarde dolari, iar suprafețele de pămînt deținute de acest departament se ridică la 32 milioane acri pe teritoriul S.U.A. și la 2 600 000 acri pe teritoriile altor state“. Întreținerea și lărgirea continuă a acestui vast aparat necesită noi și noi miliarde de dolari pe care guvernul le pretinde mereu Congresului, adică, în ultimă instanță, contribuabilului de rînd.

O mărturie semnificativă ne oferă în acest sens un reportaj din „Detroit News“ al ziaristului Eric Downton, care se ocupă de faimoasa instalație „Distant Early Signal“, un așa-numit sistem de veghe intercontinental constînd dintr-un baraj radar care se întinde de-a lungul regiunii arctice canadiene și a Alascăi și e supranumit „linia Maginot americană“. Această

instalație i-a costat pe americani, pînă în prezent, un miliard de dolari. După cum relatează Downton însă, părerea experților canadieni (și a unora dintre oficiali) este că „acest sistem a devenit în momentul de față o vechitură absolut inutilă și fără nici o valoare“. Cu toate acestea, scrie Downton, guvernul american e hotărît să verse încă alte miliarde pentru a menține, îngriji și moderniza acest greoi și străvechi totem.

Cît privește „sistemele de veghe“, singurul care și-a dovedit crescînda și salvatoarea utilitate este acel sistem de veghe al popoarelor iubitoare de pace, care a fost în stare, în repetate rînduri, să oprească elanurile războinice ale zeloșilor adoratori ai diverselor „totemuri“ sinistre și care va izbuti, fără doar și poate, în viitor, să le înlăture cu desăvîrșire din mijlocul omenirii.

Căci, hotărît lucru, era „totemurilor“ este tot atît de apusă pe cît de iminentă este dispariția primitivelor și întîrziatelor sperietori de ciori de pe întinsul lanurilor de grîne și, cu atît mai mult, din relațiile internaționale.

GEO DUMITRESCU

„URZICA“ AJUTĂ

Se învechise... inovația!

Un salariat al întreprinderii „Postăvăria română“, inovator, ne-a sesizat că, de când așteaptă plata drepturilor pentru o inovație, aceasta a început să se... învechească. Sesizând, la rîndul nostru, M.I.B.C., „Biroul reclamației și sesizări“, sîntem anunțați că reclamația n-a rămas fără rezultat, cel în cauză primindu-și drepturile.

Ne bucură că sesizarea a rezolvat problema. Ne-ar bucura mai mult dacă asemenea probleme s-ar rezolva fără sesizări și reclamații. Ar fi cea mai bună inovație în munca celor de la „Postăvăria română“. Și, desigur, s-ar bucura și cei de la „Biroul reclamației și sesizări“.

Vinovații s-au ars!

Sesizată de noi asupra unor matrapazlîcări descoperite la cantina stației C.F.R. Arad, Direcția regională C.F.R. Timișoara ne aduce la cunoștință că cele semnalate sînt juste, vinovații și-au primit pedeapsa, și că — cităm:

„...sesizarea dv. ne-a fost de un real folos în descoperirea neregulilor respective“.

În concluzie, s-a dovedit încă o dată că ulciorul nu merge de multe ori la apă: pînă la urmă, ajunge la „Urzica“. Cei care umblau cu matrapazlîcări pe la bucătărie, s-au... prăjit. Acum cantina C.F.R. are linie liberă, așa că treburile — sperăm — vor merge ca pe roate.

Ca un tren de plăcere

„Urzica“ a sesizat forurilor în drept faptul că trenul local C.F.F. Brezoi-Voineasa circulă cu ferestrele fără geamuri, cu ușile fără clanțe, cu călătorii nemulțumiți. În urma celor sesizate, Direcția silvică Pitești ne răspunde că s-au pus geamuri, s-au pus clanțe și s-au mulțumit călătorii. La rîndul nostru, în numele călătorilor care ne-au sesizat, le mulțumim călduros, urîndu-le ca nici pe viitor aspectul trenului să nu mai rămîna... de căruță!

STOP • CITITORII •
• NE •
• COMUNICĂ • STO

DRAGĂ URZICO,

Se știe că oamenii se trag din maimuță. Dar nu toți. Contabilul nostru șef, Peaha Atanase, cred că se trage din plătică, sau poate din știucă. Tace ca peștele. Dacă-i ceri o lămurire, nu ți-o dă. Te repede. Dar, să știi, Urzicuțo, nu tace totdeauna: numai atunci cînd trebuie să vorbească. În schimb, atunci cînd trebuie să tacă, vorbește. Pe urmă, o săptămîină nu scoți o vorbă de la el. Zice că-l deranjezi. De aici, o mulțime de încurcături. Într-un rînd, ca să nu fie „deranjat“ cu chestiuni de serviciu, s-a încuiat în birou cu cheia, și a stat acolo fără să-l poată vedea nimeni, toate cele opt ore.

Nu ți se pare, Urzicuțo, că avem un contabil cam prea... încuiat?

Mai mulți salariați de la „Întreprinderea de utilaj chimic“ București

TELEGRAMĂ

Către „Urzica“ — București.

Localit. expedit.: Bicză.

Aici venit primăvara. Stop. Primăvara adus noroi pe drum. Stop. D.G.H. adus piatră. Stop. Pus piatră lîngă noroi, rămas noroi pe drum și piatră lîngă drum, în șanț. Stop. În loc pavat trotuarul, pavat șanțul. Stop. Rezultatul: aflați și voi acum la noi pe trotuar noroi. Stop. Comunicați fulger necesar măsuri urgente. Stop. Rectificăm: comunicați urgent necesar măsuri fulger.

Semnat
Bacovia Gabriel

LA TELEFON „URZICA“!

— Zrrr! (o voce din centrală): Alo! Bucureștiul? Vorbiți cu comuna Axente Sever, raionul Mediaș (o voce din provincie): Alo! Cine e la telefon?

— La telefon, „Urzica“! Ce doriți?

— Dorim să ne vedem de treabă.

— Ar fi un lucru foarte bun.

— Dar nu ne lasă cei de la sfatul popular.

— Cum?

— Nu ne lasă, pentru că noi vrem să ne vedem de treaba noastră, iar ei vor să le vedem de treaba lor.

— Ce legătură are?

— Nici una. Treaba noastră e la școală, unde sîntem profesori, iar treaba lor e la sfat. Și totuși, ne cheamă să le facem evidența.

— Și vă duceți?

— Cum să nu? Doar ne sînt șefii! Nu ținem noi de ei?

— Ba țineți de ei. Dar ei nu prea țin la voi.

— Așa ni se pare și nouă. Ce zici, Urzico, de asta?

— Zic că asta nu mai poate să meargă mult.

— Ba noi sperăm că poate să meargă.

— Ba una ca asta nu mai poate să meargă la voi!

— La noi, nu. Dar poate merge la „Urzica“...

URZICUȚO,

Să-ți povestesc, pe scurt, cum procedeză la noi în comună cel care are nevoie de timbre fiscale. La noi, în comună, cine are nevoie de timbre fiscale, procedeză simplu: se duce în altă comună și-și cumpără. E drept că și în comuna noastră există o cooperativă bine aprovizionată, în care poți să intri oricînd și să ceri timbre fiscale, cîte poțtești. Cu același succes poți să intri la cooperativă și să ceri, de exemplu, turnul Eiffel, sau inelul lui Saturn. Tot nu-ți dă. La cooperativa noastră se găsesc exact atîtea timbre fiscale cîți elefanți se găsesc în regiunea Polului Nord. Am cerut în repetate rînduri să ni se aducă timbre fiscale și, tot în repetate rînduri, nu s-a ținut seama de cererea noastră.

Poate pentru că cererea noastră nu era... timbrată!

P. Neculau
comuna Drănic,
raionul Segarcea,
reg. Craiova

URZICO,

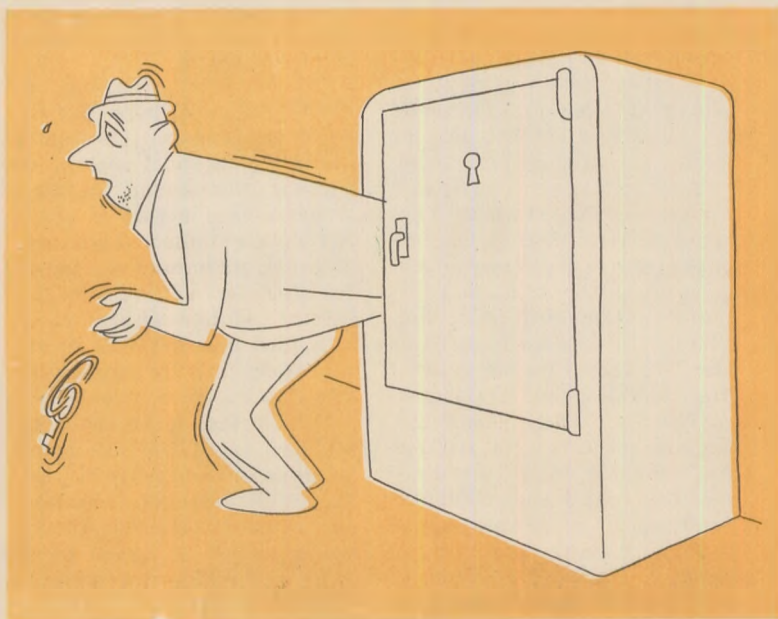
Îi invidiez pe păianjenii de la Atelierul naval „Viitorul“, din Brăila. Acești faimoși păianjeni sînt... popularizați la panoul inovatorilor. Mai exact, cine privește panoul, vede, în loc de inovatori, cîțiva păianjeni, cu familiile lor. Ce inovații realizează păianjenii în sectorul naval, nu se știe. Poate învață să țeară pînze pentru corăbii! Pînă în prezent, păianjenii domiciliați la panou n-au reușit cu pînzele lor decît să prindă muște. Și nici nu le-au prins pe toate, pentru că încă a mai rămas cîte o muscă pe căciula celui care se îngrijește (sic!) de acest panou.

Ion Ciupercă
Brăila

— Mă lertați! Am fost o clipă neatent! Ce ați spus între „Stimate tov...“ și „Cu salutări tovărășești!“...

Desen de N. Claudiu

Delapidatorul: — Aoleu... M-au și prins!

Desen de H. Guttman

DIN PROGRAMELE

BRIGĂZILOR ARTISTICE DE AGITAȚIE

Joc de cărți

Două persoane așteaptă începerea unei ședințe. Stau la o masă față în față.
 A: Crezi că mai așteptăm mult?
 B: Eu știu?
 A: Uite ce e? Vrei să-ți arăt un joc?
 B: Cu plăcere.
 A: Am aici fotografiile unor frunțase în producție din uzina noastră.
 B: Și?
 A: Le împărțim... Așa... (le împarte una câte una, ca la jocul de cărți) Și acum aruncă o carte...
 B: (aruncă o fotografie).
 A: Cine e?
 B: Brejan Reghina!
 A: Ce depășire are?
 B: 115 la sută.
 A: Ți-am luat-o.
 B: Cu cine?
 A: Cu Drăgulescu Maria, 122 la sută („adună” fotografiile, ca la jocul de cărți).
 B: Acum e rîndul tău.
 A: (aruncă o fotografie) Marinescu Elena... 127 la sută.
 B: (aruncă și el) Călugăru Steliana... tot 127 la sută.
 A: Rămîn pe masă (pauză). Ți le-am luat pe toate... cu Voicu

Elisabeta, 136 la sută (strînge toate fotografiile).
 B: Iar am pierdut.

Din programul brigăzii artistice de agitație a Uzinelor „7 Noiembrie”

Autor: Bogdan Căuș

„Material critic”

Cei doi autori ai programului discută la masa de lucru:
 A: Frate, ne trebuie o scenetă critică tare! Trebuie să facem rost de lipsuri cu orice preț!
 B: Atunci propun să mergem pe teren, pe la centrele de comandă, poate găsim ceva!
 A: Cum „poate”? Trebuie să găsim! Altfel ne rămîne programul incomplet! Hai! (ies).
 Comperul: Dar cei doi autori au avut ghinion. Au nimerit tocmai la cîteva centre care le-au furnizat materialul care urmează. (iese).
 (Cei doi autori se află în fața unui centru de comandă. Din centru iese un client cu un pachet. Autorii i se adresează).
 B: Nu vă supărați, v-ați făcut pantofi?
 CLIENTUL: (nedumerit) Da!...
 A: ...Și vă vin bine?
 CLIENTUL: Mănușă!...

B: (triumfător) Bună!... Ați comandat pantofi și v-au făcut mănuși... indolență... tragem tare!

CLIENTUL: Cred că ați înțeles greșit... Îmi vin mănușă... adică pantofii îmi vin parcă ar fi turnați...!

A: (dezamăgit) Îmi pare rău!... Mă, al dracu'!... Nu puteau să vă strîngă nițel... Și ce culoare sînt?

CLIENTUL: Negri!

B: Splendid!... Și i-ați comandat maro... Dar, din nepăsare și neatenție vi i-au făcut negri!...

CLIENTUL: Vă înșelați... Negri i-am comandat, negri mi i-au făcut!...

A: (dezamăgit) Ce ghinion!... Nu puteau să-i facă și ei acolo maro?...

B: Și vi i-au făcut repede?...

CLIENTUL: Repede!...

A: Sîntem pierduți!

B: Și nu v-au luat nimic în plus?...

CLIENTUL: 254 lei... nici un ban în plus.

A: Sîntem distruși!

B: Poate că v-au greșit totuși modelul?

CLIENTUL: Modelul e cum nu se poate mai reușit. (Clientul iese).

A: Antipatic e asta... Ne-a dus... mai rău nu se putea.

B: Știi ce?... Să încercăm la nr. 3...!

A: Acolo-i sărăcie!

B: Tocmai... vom critica acest fapt... sărăcia!...

A: Sărăcie din punct de vedere al satirei... nimic de criticat. ...Planul depășit... Frunțasi în deservire...!

B: Atunci să mergem la centrul 5!...

A: Acolo-i lună!...

B: Perfect!... Vom spune că sînt cu capul în lună...!

A: Acolo-i lună de curat... Planul depășit... o mulțime de modele noi.

B: Nu ne vom descuraja... Să mergem la centrul 2.

A: Face Cojan ăla niște modele de îți stă ceasul!...

B: Cum adică?

A: E o vorbă. Îți stă ceasul...!

B: Atunci vom critica atitudinea lui Cojan... față de ceasuri.

A: Ce vorbești... Acolo-s niște modele mai tari ca la „Romarta”! Și mai au și drapelul de centru frunțas...!

Din programul brigăzii artistice de agitație a Cooperativei „Tehnica Încălțămîntei”.

Autor: Mihai Maximilian

Din gazeta de perete

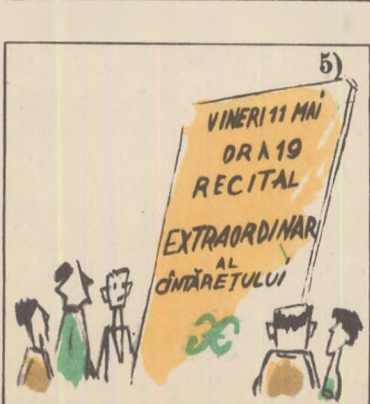
Scena teatrului de operă și balet e plină de cuie și așchii care pot produce accidente dansatorilor.

Cîntărețul x: — Nu pot cînta, tovarășe director, sînt foarte bolnav...

— Transmitem din studio concertul cîntărețului x...

„Medallon muzical” — vi-l prezentăm pe cîntărețul x...

În timpul pauzelor unui spectatori aglomerează cabinele actorilor.

Străinii de operă: — Val, dragă, cine-or fi caraghioșii ăia în costume colorate? Ne deranjează!...

Tov. Vasilescu C. (oboi) trage partitura numai în fața lui, nelăsînd și pe tovarășul lui, E. Guși, să vadă.

Tov. Vasilescu: — Ei, acum vezi!

Tov. E. Guși: — Văd, dar nu știu de ce sînt cam verzi!

Pe ultimă ORA

RADIO WALL-STREET

ORA 6:
Deschiderea emisiunii cu un șperaclu (vezi comics: nr. 5—6 și 7).

ORA 6,15:
Dăm ora oficială. Când vom bate gongul... scuzați, noi nu batem gongul, batem negrul!

ORA 6,30:
Emisiune muzicală: Opereta „Voci de primăvară” (Voce: regimentul III artilerie), Opereta „Studentul cerșetor” (Voce: O formație de studenți a universității „Columbia”, dirijor Moor Dy Foamey).

ORA 9:
Știri culturale. La cinema „Cow-boy” rulează filmul pentru elevi și preșcolari, „Banda care ucide sintetic”. Copiii sub 7 ani nu au acces în sală, neînarmați. Direcțiunea cinematografului nu răspunde de morții lăsați la garderobă.

— Ieri a sosit în Iran o delegație comercială, condusă de generalul John Smith. Delegația va duce tratative pentru livrarea următoarelor cantități de alimente și produse casnice: 100 vagoane mază, 5000 bombe, 5000 clocitoare automate cu țevă dublă, 1000 tone boabe de linte, din oțel, iar pentru încălzitul locuințelor 2000 aruncătoare de flăcări.

ORA 12:
Reclame: Gangsterii! Folosiți cu încredere posturile de prim ajutor ale poliției. Vi se dau informații precise: când se închid băncile și cum se deschid casetele. La cerere, vă însoțește un ghid al nostru.

— Magazinul de pompe funebre „Raiul” ieftinește viața. Folosiți cu încredere produsele noastre. Vindem și în rate, dacă morții prezintă garanții pe viață. La o cumpărătură mai mare de 5000 dolari, oferim gratuit muzica militară.

ORA 13:
Informațiuni din Alabama (U.S.A.) Ieri după amiază două automobile, venind în viteză din direcții opuse, s-au ciocnit, prinzând între ele un negru. Negrul a fost arestat și percheziționat pentru a se constata dacă nu cumva avea asupra lui un magnet, carea atras bot în bot cele două mașini.

— Aseară s-a celebrat căsătoria dintre tânărul John Stewart în vîrstă de 22 ani, și domnișoara Elisabeth Porter în vîrstă de 54 milioane de dolari. Întrebat de către un ziarist indiscret despre motivul acestei căsătorii, tânărul a declarat: — „N-am luat-o pentru bani. Zice că are și niște fabrici”.

— Noaptea trecută un grup, format din patru tineri, a fost oprit de doi polițiști și percheziționat dacă are asupra sa cuțite sau revolvere.

Intrucît asupra tinerilor nu s-a găsit nici o armă, au fost arestați ca suspecti.

ORA 14:
Emisiunea se stinge din cauza grevei de la uzina electrică.

O CERERE... NECERUTĂ

Către
Departamentul de Stat al Statelor Unite

Subsemnatul Cian Kai-și, chiriaș fraudulos și... fugitiv al insulei Taivan, de profesie... capul unei armate... ca vai de capul ei, vă rog din suflet și din vila mea din orașul Taipei să-mi aprobați un concediu medical datorită următoarelor maladii de care sufăr:

1. — *Sufăr de ochi*, întrucît nu văd... nici o scăpare din strîmtoarea (Taivan) în care mă găsesc în prezent.

2. — *Mă doare inima*... că am pierdut China continentală, din care cauză m-am ales cu... bătăi.

3. — *Mă doare în cot*... de situația mizeră a populației din insula Taivan.

4. — *Mi s-a știrbit*... autoritatea în armata mea, întrucît generalii fură și mie nu-mi dau nimic, sub pretext că-mi dați dv.

5. — *Am oftică*... pe Li Sin-man, că-l ajutați la fel ca și pe mine, ceea ce nu-i drept, întrucît eu mai mult timp... am mîncat bătaie decît el.

În fața acestei fișe medicale, la care trebuie să mai adaug și boala mea... pentru dolari, cred că-mi veți aproba concediul solicitat, în care să mă bucur de un tratament... bun din partea Statelor Unite.

Rămîn servitorul dv. plecat... din teritoriile de odinioară, Cian Kai-și — General în retragere... forțată

Desen de Nell Cobar

O UMBRELĂ CARE NU MAI ȚINE
Plouat!... Din ce în ce mai plouat!

UN DISCURS CU ECOU

În marea sală de operă din New York, generalul John M. Atomson a ținut un discurs care a avut un colosal răsunet, din pricina ecoului din sală. Veți asculta partea cea mai interesantă a acestei cuvîntări, stînjinită într-o oarecare măsură de ecoul sălii.

Atomson: Domnilor, sîntem pentru egalitatea raselor prin cultură...

Ecoul: Ură...

Atomson: Noi avem pentru cultură, pentru a vorbi în termeni populari, un buget extrem de gras...

Ecoul: Ras...

Atomson: Noi ne îndreptăm spre bunăstare, din ce în ce mai mult și cu mari pași...

Ecoul: Ași!...

Atomson: La noi, criza a dispărut. La noi nu mai e criză. Asta am vrut să vă dăm de veste...

Ecoul: Este...

Atomson: Să vorbim și despre libertate. La noi există azi libertate la orașe, la sate, într-un cuvînt în Statele Unite libertate este azi oriunde...

Ecoul: Unde?...

Atomson: Avem grijă de tineret. Astăzi la noi se practică tot felul de sporturi: fotbalul, boxul, canotajul, tenisul, șahul, scrima...

Ecoul: Grima...

Atomson: La noi nu există ură de rasă. Guvernul îi consideră pe negri ca o adevărată comoară...

Ecoul: Omoară...

Atomson: Noi nu facem diferență de culoare...

Ecoul: Oare...

Atomson: Din aceste motive, azi, în Statele Unite, trăiește bine oricine...

Ecoul: Cine?...

Atomson: În toate evenimentele din Orient sau Vietnamul de Sud, contrar celor spuse de partea adversă, Wall Street-menii stau deoparte, dezinteresați, cumînți...

Ecoul: Minți...

Atomson: Din cauza acestui ecou anti-american, trebuiesă-mi întrerup discursul. Pot să vă anunț însă cu satisfacție că toată poliția americană e pe urmele ecoului.